

MEFIBOSETH IN GENADE AANGENOMEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, in 2 Samuel, hoofdstuk 9 staat een verhaal beschreven waarin we een opmerkelijk en profetisch beeld mogen ontdekken van onze verlossing door onze Heiland, de Here Jezus Christus. Laten we het gehele hoofdstuk eens lezen:

“En David zeide: Is er nog iemand die overgebleven is van het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem doe, om Jonathans wil? Het huis van Saul nu had een knecht, wiens naam was Ziba; en zij riepen hem tot David. En de koning zeide tot hem: Zijt gij Ziba? En hij zeide: Uw knecht. En de koning zeide: Is er nog iemand van het huis van Saul, dat ik Gods weldadigheid bij hem doe? Toen zeide Ziba tot den koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die geslagen is aan beide voeten. En de koning zeide tot hem: Waar is hij? En Ziba zeide tot den koning: Zie, hij is in het huis van Machir, den zoon van Ammiël, te Lodebar. Toen zond de koning David heen, en hij nam hem uit het huis van Machir, den zoon van Ammiël, van Lodebar. Als nu Mefiboseth, de zoon van Jonathan, den zoon van Saul, tot David inkwam, zo viel hij op zijn aangezicht, en boog zich neder. En David zeide: Mefiboseth! En hij zeide: Zie, hier is uw knecht. En David zeide tot hem: Vrees niet, want ik zal zekerlijk weldadigheid bij u doen, om uws vaders Jonathans wil; en ik zal u alle akkers van uw vader Saul wedergeven; en gij zult geduriglijk brood eten aan mijn tafel. Toen boog hij zich, en zeide: Wat is uw knecht, dat gij omgezien hebt naar een doden hond, als ik ben? Toen riep de koning Ziba, Sauls jongen, en zeide tot hem: Al wat Saul gehad heeft, en zijn ganse huis, heb ik den zoon uws heren gegeven. Daarom zult gij voor hem het land bewerken, gij, en uw zonen, en uw knechten, en zult de vruchten inbrengen, opdat de zoon uws heren brood hebbe, dat hij ete; en Mefiboseth, de zoon uws heren, zal geduriglijk brood eten aan mijn tafel. Ziba nu had vijftien zonen en twintig knechten. En Ziba zeide tot den koning: Naar alles, wat mijn heer de koning zijn knecht gebiedt, also zal uw knecht doen. Ook zou Mefiboseth, etende aan mijn tafel, als een van des konings zonen zijn. Mefiboseth nu had een kleinen zoon, wiens naam was Micha; en allen, die in het huis van Ziba woonden, waren knechten van Mefiboseth. Alzo woonde Mefiboseth te Jeruzalem, omdat hij geduriglijk at aan des konings tafel; en hij was kreupel aan beide zijn voeten.”

In dit verhaal lezen we, dat de koning David ter wille van zijn vroegere (doch inmiddels gestorven) vriend Jonathan weldadigheid wilde doen aan alle nabestaanden uit het huis van Saul. Er was er nog één overgebleven, een zoon van Jonathan, de kreupel Mefiboseth. Wat was eigenlijk de achtergrond van David's gebaar?

David en Jonathan waren dikke vrienden. Er was echter een groot probleem, dat hun vriendschap zou kunnen torpederen, namelijk de vader van Jonathan, koning Saul. Saul was erg jaloers op David, omdat God David veelvuldig en overvloedig zegende. Ook wist Saul diep in z'n hart dat David van Godswege zijn opvolger als koning van Israël zou worden. Daarom probeerde hij David bij diverse gelegenheden te doden. Op een gegeven ogenblik restte David niets anders dan te vluchten. Op dát moment sloten David en Jonathan een verbond. Ik wil met u graag twee verzen uit hun afspraak lezen. 1 Sam. 20:14-15 – *“En zult gij niet, indien ik dan nog leve, ja, zult gij niet de weldadigheid des HEEREN aan mij doen, dat ik niet sterve? Ook zult gij uw weldadigheid niet afsnijden van mijn huis tot in eeuwigheid; ook niet wanneer de HEERE een iegelijk der vijanden van David van den aardbodem zal afgesneden hebben.”*

Waarom deze bijzondere afspraak, dat David zijn vriend Jonathan en diens nakomelingen niet zou doden? Omdat het in de dagen van het oude Israël regelmatig voorkwam, dat een nieuwe koning zijn onwelgunstige voorganger en diens gehele familie uitroeide, zodra hij aan de macht kwam. Saul was David's vijand! En dus sloten David en Jonathan een verbond. Jonathan en zijn familie zouden niet sterven door de hand van David als hij koning zou zijn.

Dit verbond had David in zijn gedachten, toen hij zei: *“Is er nog iemand die overgebleven is van het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem doe, om Jonathans wil?”*

Met dit verbond raken we ook de kern van de profetische achtergrond van het verhaal.

Broeders en zusters, ik zou willen dat u nu uw gedachten eens verplaatst naar de hemel, naar Gods troon waarop ook Jezus is gezeten. Jezus is de grote Koning der koningen, via de aardse lijn een afstammeling van koning David. De bijbel noemt Jezus zelfs Davids zoon. In dit verhaal is koning David een typebeeld van Koning Jezus. David was een man naar Gods hart, die Zijn wil deed (Hand. 13:22). “David” (דָּוִד) betekent “geliefde”. En zoals David met Jonathan een verbond sloot, alzo sloot God de Vader middels Zijn geliefde Zoon Jezus een zelfde soort verbond met de mens. Jezus deed uitsluitend Zijn Vader’s wil en zou het gewillige Zoenoffer worden op grond waarvan de toorn van God de Vader over de vele zonden van de mensheid gestild zou worden.

Joh. 3:16-17 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.”*

Leest u ook Joh. 1:12.

Luk. 22:19-20 – *“En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament (d.w.z. verbond) in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.”*

Aanschouwt u nu Koning Jezus op Zijn troon in de hemel. En Hij roept Gods Heilige Geest: *“Is er op de aarde nog een mens te vinden aan wie Ik weldadigheid kan doen op grond van het verbond dat Ik met de mensheid heb gesloten? Nét zoals koning David de knecht Ziba riep en vroeg: “Is er nog iemand van Saul’s huis, aan wie ik Gods weldadigheid kan doen?”* Jezus vraagt zich voortdurend af of er nog een mens te vinden is, die een beroep wil doen op Zijn Kruisoffer op Golgotha, op Zijn verbond. Of er nog een ziel is, die Hem wil aan nemen zodat hij of zij niet de eeuwige dood hoeft in te gaan. De Heilige Geest zoekt die zielen. Broeders en zusters, in dit verhaal is Ziba een typebeeld van die Heilige Geest. Alleen Ziba wist dat er nog een zoon van Jonathan was aan wie weldadigheid kon worden gedaan. Zo is het alleen de Heilige Geest, die weet of er ergens een ziel in geestelijke of lichamelijke nood is, die zich wil beroepen op Jezus als de Verlosser en Heiland. Alleen de Heilige Geest weet dat, want het is juist Zijn taak om uit te zien naar zulke zielen.

Openb. 5:6 – *“En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen.”*

2 Kron. 16:9a – *“Want den HEERE aangaande, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen, welker hart volkomen is tot Hem; .....*”

Dat Ziba (in het Hebreeuws “Tsivah” - צִיבָה) een beeld van de Heilige Geest is, blijkt ook uit de betekenis van Zijn naam, namelijk *“(stand)plaats, (fig.) positie, beeld”*. Het is de taak van de Heilige Geest om ons op onze geestelijke voeten te plaatsen en ons tot een beeld van Jezus Christus te maken.

Ezech. 3:24a – *“Toen kwam de Geest in mij, en stelde mij op mijn voeten, en .....*”

Ezech. 37:10 – *“En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.”*

2 Cor. 3:18 – *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”*

In het verloop van deze bijbelverkondiging zullen we óók nog zien, dat het alleen door de arbeid van de Heilige Geest is, dat wij vruchten kunnen voortbrengen.

Het antwoord van de dienstknecht Ziba op de vraag van koning David was: *“Ja, er is nog een zoon van Jonathan, die geslagen is aan beide voeten. Hij is in het huis van Machir, de zoon van Ammiël, te Lodebar.”*

Zo weet de Heilige Geest exact wiens hart naar God verlangt, zélf als men God nog niet eens kent. En Hij weet ook in welke hartegesteldheid, cq. toestand, cq. situatie u verkeert. Hij weet of u geestelijk kreupel bent. Hij weet of u ziek bent. Hij weet of u in de diepe ravijnen van zonden, verdriet of eenzaamheid verkeert. Hij weet wáár u vertoeft.

Ziba zei tegen koning David: *“Hij is in het huis van Machir, de zoon van Ammiël, te Lodebar.”* De persoon Machir is in dit verhaal een schaduwbeeld van de satan, want *“Machir”* (מַכִּיר) betekent *“verkocht”*. Zo leert Rom. 7:14 ons, dat wij door de zonde verkocht zijn: *“Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.”* Door de zonden zijn wij in de greep van satan gekomen. Zolang wij niet door het Bloed van Jezus zijn vrijgemaakt en wedergeboren zijn tot nieuwe schepselen, oefent satan controle over ons uit. En gelooft u mij, broeders en zusters, satan geeft u geen voedsel voor uw hongerige ziel. Neen, hij laat u verhongeren. Hij wil dat u geestelijk sterft. *“Lodebar”* (לוֹ - דָּבָר of לֹא - דָּבָר) betekent dan ook *“geen weide, geen woord”*. Neen, satan voedt u beslist niet! Als dus de Heilige Geest een ziel heeft gevonden met diep in het hart een verlangen naar God, dan vertelt Hij dit aan Koning Jezus: *“Daar en daar woont een ernstig verwonde ziel met een intens verlangen naar U, maar satan heeft hem of haar in de greep”*. En dán komt Koning Jezus in actie. Hij geeft zijn engelen opdracht om deze ziel uit te nodigen en te halen. Zoals koning David aan zijn knechten opdracht gaf om de zoon van Jonathan op te halen.

De naam van deze zoon was Mefiboseth. *“Mefiboseth”* (מִפִּיבֶשֶׁת) betekent *“verspreider van schande”*. Dit is nu precies wat er is gebeurd, nadat de zonde zijn intrede had gedaan in de mensheid. Door de zwarte, vieze, walgelijke zonden in onze levens verspreiden wij beslist geen fijne geur meer. Neen, hetgeen wij door de zonden verspreiden is slechts schande, een vieze, stinkende geur. En het is door al die zonden dat wij kreupel werden. Niet meer in staat om krachtig op onze geestelijke benen te staan en een rechte weg af te leggen.

Maar, prijst God, dat Mefiboseth inging op de uitnodiging van koning David. Mefiboseth had de uitnodiging middels de knechten van koning David beleefd kunnen afslaan. Hij had kunnen weigeren om te komen, bijvoorbeeld uit angst dat de koning hem ter dood zou laten brengen. Wellicht dat die angst een moment bij hem was opgekomen. Maar hij luisterde tóch naar de waarschijnlijk geruststellende woorden van de knechten van koning David: *“Je hoeft geen angst te hebben, Mefiboseth. Koning David wil dat je komt, zodat hij allerlei goede dingen voor jou kan doen. Hij wil dat jij het voortaan goed in je leven zal hebben. Kom toch en ga mee”*. Mefiboseth ging mee! Dat was de ommekeer in zijn armzalige leven. Broeders en zusters, ook wij zijn meegegaan toen de Heilige Geest ons uitnodigde om tot Koning Jezus te komen. Toen Hij in ons hart fluisterde, dat er ook voor ons door Jezus redding, verlossing en genezing mogelijk was. Door Hem alleen! Wij kwamen tot Jezus en beleden al onze zonden en fouten en werden totaal vernieuwd. Prijst God!

Indien u dit nu leest, maar nog steeds niet uw leven aan Jezus hebt toevertrouwd, dan druk ik u op het hart om dat nú te doen. Handel en spreek tegen Koning Jezus zoals Mefiboseth tegen koning David: *“Zie, hier is uw knecht.”* En toen David hem voortaan al het goede van zijn tafel beloofde, waren zijn woorden: *“Wat is uw knecht, dat gij omgezien hebt naar een dode hond, als ik ben?”* Neemt u toch Jezus aan, belijdt aan Hem al uw zonden en beloof om Hem voortaan te volgen en te dienen. Erken aan Jezus dat u slechts een dode hond bent. Dood, omdat u door de zonden geestelijk dood bent. Een hond, omdat uw leven verachtelijk is geworden. In Israël was het woordje *“hond”* een scheldwoord voor een goddeloze mens, een mannelijke hoer of een heiden. Als u aan Jezus uw goddeloosheid en onreinheid belijdt, dan zal Hij al uw zonden vergeven en u voortaan voeden met het goede van de tafel des Heeren. Dan gebeurt er iets onbeschrijfelijk moois, dan gebeurt er iets onbegrijpelijks. Dan wordt u een kind van God. Dan geldt voor u dat u vroeger inderdaad een dode hond was, maar dat u nú een levend kind van God de Vader, een koningskind, bent geworden. Zoals Mefiboseth voortaan aan koning David's tafel mocht zitten en overvloedige, koninklijke maaltijden gedurig mocht genieten, zo mag u voortaan eten van de tafel van de Koning der

koningen. Niet alleen nu, maar voor eeuwig. Voor eeuwig en altijd zal Jezus u voeden met het levende Brood uit de hemel, het Woord van God, en zal Hij u te drinken geven uit de wijnbeker van blijdschap door het Bloed van Jezus, dat voor u en mij werd vergoten. En ook zal Hij u te drinken geven uit de beker met het levende water van de Heilige Geest. Wat een geweldig privilege is het toch, dat wij nu aan de tafel des Heeren mogen zitten. Het betekent dat wij nu deel uitmaken van de goddelijke familie. Door Jezus aan te nemen zijn wij kinderen van God de Vader geworden (Joh. 1:12; Gal. 3:26) en wij eten voor altijd van Zijn tafel. Is dat niet geweldig? Ps. 23:5-6 – *“Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende. Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen.”*

Ja, mijn broeders en zusters, het is alleen maar onverdiende genade van God dat dit alles nu ons deel is geworden.

Maar in dit verhaal wordt ons nóg een belangrijke les geleerd. Hiermee doel ik op de woorden van koning David aan de dienstknecht Ziba: *“Alles wat Saul heeft bezeten, heb ik aan Mefiboseth gegeven. Daarom zul jij, Ziba, voor hem het land bewerken, jij en je zonen en je knechten. Jullie zullen de vruchten inbrengen, zodat Mefiboseth brood heeft.”* Koning David gaf aan Ziba de uitdrukkelijke opdracht dat hij en zijn zonen en zijn knechten voortaan de akkers van Mefiboseth zouden bewerken, zodat Mefiboseth de vruchten ervan kon genieten. Wat betekent dit? Dit wil zeggen dat Koning Jezus aan de Heilige Geest heeft opgedragen om met behulp van al de hemelse dienstknechten, de engelen, onze akkers te bewerken. Het is de Heilige Geest die de geestelijke velden en akkers bewerkt. Het is alleen door Zijn arbeid dat er vruchten in onze levens worden voortgebracht en dat er zielen worden binnengebracht in Gods Koninkrijk. Het is Zijn werk alleen. Wij kunnen zelf helemaal niets doen, want wij zijn van nature kreupel zoals Mefiboseth. Niet in staat om recht te lopen of vruchten te produceren. Wij mogen natuurlijk (en wij willen dat ook graag) meewerken met de Heilige Geest, maar wij zélf brengen niets tot stand. 1 Cor. 2:6-7 – *“Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft.”*

Mefiboseth kreeg een zoontje Micha, zoals ook wij door het werk van de Heilige Geest vruchtbaar zullen worden. *“Micha”* betekent *“wie is als God?”*. In de betekenis van deze naam ligt diepe dankbaarheid aan God en volledige afhankelijkheid van Hem opgesloten. Als deze dankbaarheid en afhankelijkheid ook in ons hart te vinden zal zijn, zullen ook wij uit genade vruchten door de Heilige Geest voortbrengen.

En wij zullen net als Mefiboseth voortaan in de stad Jeruzalem mogen wonen. Broeders en zusters, Jeruzalem is het schaduwbeeld van het Nieuwe Jeruzalem, de wondervolle toekomstige Bruid van Koning Jezus. Tot die Bruid mogen kinderen Gods behoren. In die stad zullen wij mogen wonen. Openb. 21:9-11 – *“En tot mij kwam een van de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, welke vol geweest waren van de zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God. En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal.”*

Zou het niet geweldig zijn als we elkander straks in die stad zullen mogen begroeten? Broeders en zusters, er liggen voor ons geweldige zegeningen in het verschiet, die ik u allen van harte toewens. Amen.